

Cauza C-243/08

Pannon GSM Zrt.

împotriva

Erzsébet Sustikné Győrfi

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Budaörsi Városi Bíróság)

„Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii —
Efecte juridice ale unei clauze abuzive — Competența și obligația instanței naționale de
a analiza din oficiu caracterul abuziv al unei clauze de stabilire a instanței competente —
Criterii de apreciere”

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 iunie 2009 . . . . . I - 4716

Sumarul hotărârii

1. *Apropierea legislațiilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii —
Directiva 93/13
(Directiva 93/13 a Consiliului, art. 6)*
2. *Apropierea legislațiilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii —
Directiva 93/13
(Directiva 93/13 a Consiliului)*

3. *Apropierea legislațiilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Directiva 93/13*
(Directiva 93/13 a Consiliului, art. 3)

1. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală abuzivă nu creează obligații pentru consumator și că nu este necesar în acest sens ca respectivul consumator să fi contestat în prealabil cu succes o astfel de clauză.
2. Instanța națională are obligația de a examina din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest sens. Atunci când consideră că o astfel de clauză este abuzivă, instanța nu o aplică, exceptând cazul în care consumatorul se opune. Această obligație revine instanței naționale inclusiv atunci când verifică propria competență teritorială.

Astfel, obiectivul urmărit de articolul 6 din directiva menționată, de a consolida protecția consumatorilor, nu ar putea fi atins dacă acești consumatori ar fi obligați să invoce ei înșiși caracterul abuziv al unei clauze contractuale. În plus, nu poate fi asigurată o protecție efectivă a consumatorului decât dacă instanței naționale i se recunoaște dreptul de a analiza din oficiu o astfel de clauză.

Astfel, instanța sesizată are obligația să asigure efectul util al protecției vizate prin dispozițiile Directivei 93/13 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. În consecință, rolul atribuit astfel instanței naționale de dreptul comunitar în domeniul avut în vedere nu se limitează doar la dreptul de a se pronunța cu privire la natura eventual abuzivă a unei clauze contractuale, ci implică și obligația de a examina din oficiu acest aspect de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest sens, inclusiv atunci când verifică propria competență teritorială. În exercitarea acestei obligații, instanței naționale nu i se impune totuși, în temeiul directivei, să înlătore aplicarea clauzei în discuție în cazul în care consumatorul, după ce instanța l-a informat,

(a se vedea punctele 23 și 28 și dispozitiv 1)

înțelege să nu invoce caracterul abuziv și neobligatoriu.

(a se vedea punctele 32, 33 și 35 și
dispozitiv 2)

articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. În acest fel, instanța națională trebuie să aibă în vedere faptul că o clauză dintr-un contract încheiat între un consumator și un vânzător sau un furnizor, care este inserată fără să fi făcut obiectul unei negocieri individuale și care conferă competență exclusivă instanței în raza căreia se află sediul social al vânzătorului sau al furnizorului, poate fi considerată abuzivă.

3. Revine instanței naționale obligația de a determina dacă o clauză contractuală precum o clauză de stabilire a instanței competente întrunește criteriile necesare pentru a fi calificată drept abuzivă în sensul

(a se vedea punctul 44 și dispozitiv 3)